

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 14.Gf.40.079/2025/6.

A felperes:

felperes1

cím1

A felperes képviselője:

Dr. Imrédy Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Imrédy Szabolcs ügyvéd)

cím2

Az alperes:

alperes1

cím3

Az alperes képviselője:

Dr. Sulyok Nóra kamarai jogtanácsos

A per tárgya: jognyilatkozat érvénytelenségének megállapítása

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 17.G.42.850/2023/51-I.

A fellebbezést benyújtó fél: alperes

í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Az alperes által le nem rótt 2.500.000 (kettőmillió-ötszázezer) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

I.

[1] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy a Miniszterelnökség GINOP-1.2.14-20-2021-00272 hivatkozási számú IA 20230000010780 iratazonosító számú elállási jognyilatkozata érvénytelen, továbbá, hogy a Pénzügyminisztérium és a felperes között létrejött GINOP-1.2.14-20-2021-00272 azonosító számú Támogatói Okirat a Pénzügyminisztérium mint támogató és a felperes mint támogatott között érvényes és hatályos. Az érvényesíteni kívánt jog körében hivatkozott a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 1:4. § (1) bekezdésére, 6:62. § (1) bekezdésére, valamint a 6:213. § (1) bekezdésére, továbbá a 272/2014. (XI. 05.) Korm. rendelet (továbbiakban: Rendelet) 90. §-ára és az ÁSZF 7.2, 7.4.2. pontjaira.

II.

[2] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

III.

[3] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy a Miniszterelnökség 2023. október 17. napján kelt, Ginop 1.2.14-20-2021-00272 azonosító számú támogatási szerződéstől való elállása jogszerűtlen. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 5.360.137 forint perköltséget, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

III.1.

[4] A fellebbezés szempontjából releváns tényként állapította meg, hogy 2020. november 24-én a Pénzügyminisztérium GINOP-1.2.14-20 kódszámmal Divat és Dizájnipari mikro-, kis- és középvállalkozások modern üzleti és termelési kihívásokhoz való alkalmazkodását segítő fejlesztések támogatása tárgyában felhívást tett közzé. A pályázati felhívás 1.1. pontja tartalmazta a felhívás indokoltságát és célját; a felhívás 5. oldala rögzítette, hogy mely fejlesztések támogathatóak a GINOP 2. és mely tevékenységek a GINOP 1. keretében: a per tárgyát képező GINOP 1. prioritása a gyártási tevékenység támogatás volt.

[5] A pályázati felhívás a 4.1 Támogatást igénylők köre cím alatt a c) pontban rendelkezett úgy, hogy a pályázati felhívásra támogatási kérelmet nyújthatnak be a mikro-, kis-, és középvállalkozások, amelyek a Felhívás 1. számú mellékletében meghatározott TEÁOR szám szerinti fejlesztendő tevékenysége a Felhívás 1. számú mellékletében felsorolt feldolgozóipari tevékenységekre irányul. A pályázati felhívás 1. számú melléklete a felhívás keretében fejleszthető tevékenységek TEÁOR besorolását rögzítette és ezek között megtalálható volt a „7410 Divat-, formatervezés” is.

[6] A felperes 2021. április 15. napján támogatási kérelmet nyújtott be és ebben a projekt részletes szakmai tartalmaként az alábbiakat jelölte meg: „A projekt során egy olyan egyedi terméksaládot (egyedi formatervezésű, elektronikával kiegészített készségfejlesztő termékek) fogunk fejleszteni és gyártani, amelyek 2-3 éves gyermekeknek szólnak és az érintett célcsoport fejlesztése a cél. Eltérve a hasonló termékektől, több kompetencia területen is szeretnénk fejleszteni azokat a gyerekeket, akik majd használják a termékünket. A beruházás megvalósításához szükséges tevékenységek:

- ingatlanbővítés: 90 m² területen bővítés valósul meg, ahol a termelés fog zajlani, valamint a beszerzésre kerülő eszközök üzemeltetése is itt fog történni.

- eszközbeszerzés: termelő eszköz és informatikai eszközök: a tervezett termék előállításához, tervezéséhez, gyártásához szükséges

- személyi jellegű költségek: Jelenlegi kollégáink közül 3 dekoratőr venne részt a projektben gépkezelőként és további 3 ember, akik a betanított munkások lennének.

Várható eredmények: új, piacképes termék előállítása, versenyképesség megőrzése, hatékonyság növelése, a termelékenység jelentősen növekedni fog a lézer gyorsasága miatt”.

[7] 2021. június 21. napján a Pénzügyminisztérium mint támogató értesítette a felperest, hogy a támogatási kérelmét elbírálta, támogatásra alkalmasnak minősítette és ennek alapján a felperes 94.649261 forint feltételeken visszaterítendő támogatásra vált jogosulttá.

[8] A támogatói okirat elválaszthatatlan részét képező Általános Szerződési Feltételek 7.1. pontja az alábbiak szerint rendelkezik:

A Szerződés Kedvezményezett általi megszegésének minősül, ha a Kedvezményezett

1. a támogatást jogszabályellenesen, nem rendeltetésszerűen, illetve nem a Projekt céljának megvalósítására használja fel, vagy a támogatott tevékenység megvalósítása egyéb módon megghiúsul, illetve tartós akadályba ütközik,

2. a támogatott tevékenység megvalósításával – neki felróható okból - késedelembe esik, illetve részben vagy teljes mértékben elmulasztja azok teljesítését,

3. a projekt megvalósítása során jogszabályon vagy a Szerződésen alapuló egyéb kötelezettségét megszegi, annak nem vagy nem határidőben tesz eleget így különösen, ha a Kedvezményezett már nem felel meg a felhívásban előírt feltételeknek.”

[9] Az ÁSZF 7.4.2. pontjának a), h), és i) pontjai szerint „Ha a Kedvezményezett a rá vonatkozó bármilyen jogszabályi, szerződéses vagy egyéb a támogatói intézményrendszer előírását vagy útmutatóját megszegi, a Támogató jogosult a Szerződéstől elállni, így különösen

a) a 7.1. pontban írt szerződésszegések esetén, kivéve, ha a Szerződés vagy az ÁSZF a szerződésszegéshez más jogkövetkezményt fűz;

h) a Kedvezményezett ellen lefolytatott szabálytalansági eljárás eredményeként, az elállás jogkövetkezménynek megállapításakor;

i) a támogatott tevékenység megvalósítása megghiúsul, tartós akadályba ütközik, vagy a Szerződésben foglalt ütemezéshez képest jelentős késedelmet szenved.”

[10] A projekt során a felperes több módosítási igényt nyújtott be, amelyből a 2. számú 2022. szeptember 9. napján elutasításra került.

[11] Az alperesi jogelőd képviselői ellenőrizték 2022. november 9. napján a projekt megvalósulását és kiállították a záró helyszíni ellenőrzési jegyzőkönyvet.

[12] A Miniszterelnökség Gazdaságfejlesztési Programok Végrehajtásáért Felelős Helyettes Államtitkárság a szabálytalansági eljárást „szabálytalanság történt” megállapítással zárta le; 2023. szeptember 21. napján a Miniszterelnökség a szabálytalansági döntést helybenhagyta, megállapítva, hogy „az Irányító Hatóság megalapozottan döntött a támogatói okirat visszavonásáról és a kifizetett támogatási összeg 94.649.261,- Ft visszaköveteléséről”.

[13] 2023. október 17. napján a Miniszterelnökség a felperes szerződésszegésére hivatkozva a támogatást és a támogatói okiratot visszavonta, miután a felperesi projekt szabálytalannak minősül tekintettel arra, hogy a projekt nem támogatható, mivel a felperes nem a pályázati felhívásnak megfeleltethetően valósította meg a projektet.

[14] A Miniszterelnökségből történt kiválással 2024. január 1. napján létrejött a Közigazgatási és Területfejlesztési Minisztérium, amelynek a perrel érintett feladatkörét 2024. augusztus 1-jétől a alperesi látja el.

III.2.

[15] Az elsőfokú bíróság ítélete jogi indoklásában rögzítette, a perbeli elállás jogszerűsége körében azt vizsgálta, hogy az elállásra okot adó szerződésszegést a felperes elkövette-e. Kiemelte, az alperesi jogelőd a felperes szerződésszegését abban jelölte meg, hogy nem a pályázati felhívásnak megfeleltethetően valósította meg a projektet, a támogatási

szerződésben szereplő eszközök ugyanis a TEÁOR 32.40. szerinti Játékgyártás tevékenységhez kapcsolódnak, nem pedig a TEÁOR 74.10. Divat-, formatervezési tevékenységhez.

[16] Álláspontja szerint tévesen hivatkozott az alperes arra, hogy a fejlesztendőnek megjelölt Divat-, formatervezés besorolás szerinti tevékenységek között nem lehetett olyan projektet megvalósítani, amely gyártással kapcsolatos. Ezen besorolás alá tartozó tevékenységek a nyelvtani értelmezés szerint valóban tervezést és nem gyártást jelentenek, azonban a perbeli esetben a tevékenység megítélése során a pályázati felhívás tartalmát kellett figyelembe venni. E körben rámutatott arra, hogy a pályázat kiírója minősítette a pályázat szempontjából a Divat-, formatervezést gyártási tevékenységnek, ugyanis a pályázati felhívás rögzítette [1.1. pont (6) bekezdés], hogy a program prioritása a gyártási tevékenységet tudja támogatni, vagyis a kiíró egyértelműen gyártási tevékenységet kívánt finanszírozni. A felhívás 4.1.c) pontja szerint azok a vállalkozások nyújthattak be pályázatot, amelyeknek az 1. számú mellékletben meghatározott fejlesztendő tevékenysége a felhívás 1. számú mellékletében felsorolt feldolgozóipari tevékenységekre irányult. Az 1. számú melléklet többek között feltüntette a fejleszthető tevékenységek között a Divat-, formatervezés tevékenységet is.

[17] Ebből következik az elsőfokú bíróság álláspontja szerint, hogy maga a kiíró minősítette a pályázat vonatkozásában gyártási tevékenységnek a Divat-, formatervezést, miután csak gyártási tevékenységet kívánt támogatni, ezért a fejleszthető tevékenységek közé tartozott a Divat-, formatervezés tevékenység eredményeképpen létrejött termék gyártása is. Kitért e körben arra, hogy a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala mintaoltalmat adott a perbeli. oktató jellegű játék készletre, mely alátámasztja, hogy a termék formatervezési tevékenység eredménye.

[18] Rögzítette továbbá, hogy a TEÁOR rendszer besorolása nem értelmezhető a pályázati kiírás tartalmától függetlenül, valamint, hogy egy eszköz játék funkciója nem zárja ki, hogy a termék egyben formatervezés útján létrejött design ipari termék is legyen.

[19] Erre figyelemmel a felperes nem követett el szerződésszegést (ÁSZF 7.1. pont), az alperes elállása ennek okán jogszerűtlen. Megjegyezte, a pályázati felhívás nem zárta ki a sorozatgyártási tevékenységet, így nem lehetne az elállás alapja az sem, ha a projekt sorozatgyártáshoz kapcsolódna. Végül rámutatott arra, hogy már a támogatói okirat költségvetésében szereplő eszközök is a gyártási folyamatokhoz járultak hozzá; az alperes eredetileg támogatásra alkalmasnak minősítette ezen eszközbeszerzéseket, ezt követően azonban mégsem tartotta elfogadhatónak. Ez a magatartás ugyanakkor nem felel meg a Ptk. 1:3. §-ában rögzítetteknek.

[20] Arra tekintettel, hogy az elállás jogszerűtlenségének megállapítása magában foglalta a megszüntetni kívánt jogviszony fennálltának megállapítása iránti kérelmet is, a rendelkező

rész szerinti megállapítást meghaladóan a keresetet elutasította; a perköltségről a felperes pernyertességére tekintettel a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján határozott.

IV.

[21] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést annak megváltoztatása és a kereset elutasítása, másodlagosan a hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára történő utasítása iránt.

[22] Álláspontja szerint megalapozatlan az elsőfokú bíróság ítélete, az a hiányosan megállapított tényekből helytelen jogi következtetéseket vont le.

[23] Előadta, a felperes a projekt során sorozatgyártási tevékenységre hivatkozott és az ingatlanbővítést is azzal indokolta, hogy a helyszínen termelés fog zajlani, ezért ítélte támogathatónak a projektet. A felperes választhatott a felhívásban felsorolt kategóriák közül és a TEÁOR 74.10 Divat-, formatervezés kategóriák választotta, amelynek körébe sokféle termék gyártása tartozhat, a játékok gyártása azonban más besorolás alá esik, a TEÁOR 32.40. szerinti tevékenység alá. Utalt arra, hogy amennyiben a sorozatgyártási tevékenység a projekt részét képezte volna, abban az esetben a tevékenység nem felelt volna meg a TEÁOR 74.10 szerinti kategóriának, ugyanis a TEÁOR 32.40 szerinti játékgyártás nem támogatható.

[24] Rámutatott, hogy a Ginop 1 a gyártási tevékenységet, míg a Ginop 2 a kutatás-, fejlesztési és innovációs tevékenységet kívánta támogatni. A felperes előadása szerint prototípusgyártást valósított meg, amely nem minősül sorozatgyártásnak, az a Ginop 2 alapján lett volna támogatható. Nem hagyható figyelmen kívül e körben a perbeli jogviszony speciális, atipikus jellege. A támogatási összeg forrása állami és uniós költségvetés volt, így az közpénznek minősül; mind a vele való gazdálkodást, mind a kedvezményezett általi felhasználást szigorú szabályok kötik.

V.

[25] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult annak helyes indokai folytán.

[26] Fenntartotta, hogy a pályázat során beszerzett gépek sorozatgyártásra alkalmatlanok, kizárt azokkal a sorozatgyártás megvalósítása. A perben egyértelműen cáfolta, hogy játékgyártást valósított meg és részletezte, hogy a tevékenység Divat-, formatervezési tevékenység körébe tartozik; e körben igazságügyi szakértői véleményt is csatolt. Rögzítette, hogy az alperes elállási nyilatkozatában nem hivatkozott a Ginop 1 és a Ginop 2 vonatkozásában a támogatások szerinti szétválasztásra, a peres eljárásban az álláspontja az volt, hogy a Ginop 1 körében gyártási tevékenység nem támogatható.

[27] A rendelkezésre álló adatok alapján álláspontja szerint egyértelműen megállapítható, hogy a megvalósított tevékenység a 74.10 TEÁOR szám alá tartozó formatervezési tevékenységhez kapcsolódik. Kiemelte, a projekt nem tartalmaz K+F tevékenységet, hanem egy formatervezési folyamat részeként gyártás-előkészítést, amely a termék gyártásának bevezetését és a gyártási kapacitás kialakítását szolgálja.

VI.

[28] Fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett az elsőfokú ítéletnek a keresetet elutasító rendelkezése, így azt az ítéltábla a Pp. 358. § (5) bekezdése alapján nem érintette.

[29] Az alperes fellebbezésében egyértelműen megjelölte, hogy jogorvoslati kérelme elsődlegesen, illetve eshetőlegesen mire irányul, ezért az ítéltábla ennek megfelelő sorrendben vizsgálta a fellebbezésében foglaltakat.

VII.

[30] Az elsőfokú bíróság ítéletét érdemben vizsgálva megállapította, hogy a fellebbezés nem alapos.

[31] Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, érdemi döntésével és annak jogi indokolásával az ítéltábla egyetértett, ezért a Pp. 386. § (4) bekezdése alapján eljárva utal az elsőfokú bíróság ítéletének helyes indokaira.

[32] Az anyagi jogi felülbírálaton alapuló fellebbezése lényegében arra irányult, hogy az ítéltábla a megállapított tényekből vonjon le eltérő jogi következtetést figyelemmel arra, hogy az alperes kifogásolta ugyan, hogy nem megfelelően került sor a tényállás megállapítására, de nem adta elő, hogy azt miért minősíti "nem megfelelőnek". Ennek okán a fellebbezés érdemi elbírálásakor az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás adataiból lehetett és kellett kiindulni, ez képezte a felülbírálat alapját a Pp. 370. § (1) bekezdése szerinti keretben.

[33] A per tárgyát képező elállás a felek közötti jogviszony polgári jogi eleme, amelynek jogszerűségét a polgári jogi szabályok szerint kellett megítélni. Az elsőfokú bíróság tehát helyesen járt el, amikor azt vizsgálta, hogy az adott esetben megvalósult-e az alperes által állított szabálytalanság. Ezt támasztja alá a Kúria a Pfv.V.20.699/2020/6. számú döntésében kifejtett indokolás, mely szerint a bíróságnak vizsgálnia kell: az adott ügyben történt-e szabálytalanság, azaz olyan jogsértő magatartás, amely egyúttal pénzügyi érdeksérelmet is okoz vagy arra alkalmas. Vizsgálni kell azt is, hogy az elállás joga az alperest megillette-e, ha

megtörtént a megállapított szabálytalanság, és igazodott-e ez a jogkövetkezmény a szabálytalanság súlyához.

[34] Az alperes kiindulópontja a fellebbezés szerint az volt, hogy "a felperes által nyilatkozott tevékenység megfelelt a GINOP 1. prioritása kapcsán szabályozott gyártási tevékenységnek, ezért ítélte támogathatónak a projektet." A felperes a felsorolt kategóriák közül a TEÁOR 7410 Divat-, formatervezés kategóriát választotta, amely alá egyébként „sokféle termék gyártása tartozhat”. A játékgyártás azonban másik besorolás alá tartozik (TEAOR 32.40), ezért nem lett volna támogatható.

[35] E körben az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a pályázat szempontjából az 1. számú mellékletben foglaltak szerint a TEÁOR 7410 is támogatható „gyártási tevékenységnek” minősült, vagyis a fejleszthető tevékenységek közé tartozott a TEÁOR 7410 szerinti tevékenység eredményeként létrejött termék gyártása is (elsőfokú ítélet [45] bekezdés.). A Ginop 1 prioritására is figyelemmel helyesen vizsgálta a Ptk. 6:8. §-ára és 6:86. §-ára alapítottna a perbeli szerződés tárgyát érintően, hogy a felek mely tartalommal kívántak megállapodni és megalapozott megállapításokat tett arra is kiterjedően, hogy az SZTNH határozatában foglaltak szerint a perbeli termék „formatervezési tevékenység eredménye” volt. E körben a bizonyítékokat (a felhívás, a támogatási kérelem, a támogatói okirat és annak részét képező általános szerződési feltételek, valamint az elállás) a Pp. 279. § (1) bekezdésében foglaltak szerint teljeskörűen értékelte és azok mérlegelésekor okszerű, logikus következtetéseket vont le.

[36] A fentieket a fellebbezés sem vitatta, illetve cáfolta; az alperes azonban arra az álláspontra helyezkedett, hogy a TEÁOR 7410 szerinti tevékenységbe a perbeli, játékgyártásnak minősített tevékenység nem tartozhat, ugyanakkor azt nem jelölte meg, ezen állítását az elsőfokú bíróság által megállapítottakkal szemben mire alapítja. A pályázatban a projekt szakmai tartalmaként éppen az került rögzítésre, hogy a fejlesztés tárgya „egyedi formatervezésű, elektronikával kiegészített készségfejlesztő termék (...) 2-3 éves gyermekeknek”, a pályázatot pedig az alperes támogatásra alkalmasnak tartotta.

[37] Ennek okán egyetértett az ítéltábla az elsőfokú ítélet azon – fellebbezésben nem vitatott – megállapításával, hogy a perbeli eszköz játék funkciója nem zárja ki, hogy a termék formatervezés útján létrejött design ipari termék is legyen. Ezzel összefüggésben nem volt jelentősége a sorozatgyártással kapcsolatos fellebbezési érvelésnek sem, ugyanis a jogorvoslati kérelem csupán feltételes módon utalt arra, hogy ha a sorozatgyártási tevékenység a projekt részét képezte volna, úgy az nem felelt volna meg a választott TEÁOR besorolásnak. Ilyen megállapítást ugyanakkor az elsőfokú ítélet nem tartalmazott, a határozat jogi indokolásban az elsőfokú bíróság éppen arra utalt, hogy a pályázati felhívás nem zárta ki a sorozatgyártási tevékenységet, illetve a perben az alperes akként nyilatkozott bírói kérdésre, hogy nem vitatja, a perbeli gépek „sorozatgyártásra nem alkalmasak” (41. sorszámú jkv. 2. old.).

[38] Az elsőfokú bíróság tehát a bizonyítékokat a maguk összességében helyesen értékelte, a megállapított tényekből okszerű következtetéseket vont le, az alperes fellebbezésében pedig nem jelölt meg olyan körülményt, amely lehetővé tette volna az ítéltábla számára mindezek felülmérlegelését, illetve eltérő jogkövetkeztetés levonását.

IX.

[39] Az eljárásjogi felülbírálat körében az ítéltábla a Pp. 370. § (1) bekezdése szerinti korlátoknak megfelelően vizsgálta a hatályon kívül helyezésre irányuló jogorvoslati kérelem kapcsán előadottakat, ilyen korlátnak minősültek a 371. § (1) bekezdés a)–d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében hivatkozott jogszabálysértések, így a tényállás megállapításának – nem részletezett – hiányosságai.

[40] A tényállás feltáratlanságával [régi Pp. 252. § (3) bekezdés] kapcsolatos hatályon kívül helyezési okot ugyanakkor a Pp. nem is nevesíti; a törvény 381. §-ához fűzött indokolás szerint a bizonyítás terjedelme önmagában nem hatályon kívül helyezési ok, ezért azt külön nem szabályozza a jogszabály. A hatályon kívül helyezés a felek rendelkezési jogának tiszteletben tartása mellett pedig egyébként is csak akkor indokolt, ha a megjelölt eljárási szabálysértés a per érdemi eldöntésére – közvetlenül és kimutathatóan – kihatott és az elsőfokú eljárás megismétlése elengedhetetlen lenne. Ennek okán a tényállás megállapításával összefüggésben – hiányosan – előadottak az elsőfokú eljárás megismétlésének szükségtelensége folytán nem is vezethettek az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére.

X.

[41] Mindezekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét – annak helyes indokai folytán – a Pp. 383. § (2) bekezdése értelmében helybenhagyta.

[42] A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú eljárás során felmerült költségét az alperes maga viseli; a felperes másodfokú perköltségét a Pp. 81. § (1) bekezdése szerint nem számított fel, ezért arról az ítéltáblának határoznia nem kellett. A le nem rótt illetékről az ítéltábla a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2025. október 7.

Dr. Sándor Ottó s. k.
a tanács elnöke

Fővárosi Ítéltábla
14.Gf.40.079/2025/6

10

Dr. Balsai Csaba Zoltán s. k.

Dr. Vasady Loránt Zsolt s. k.

bíró

előadó bíró